

A műszer és a paprika

Javaslatok

2. Addig jutottunk tegnap, hogy nem egyformán mér két mérleg, de az eltérés kicsi. A vállalat szempontjából ezek a hajszálnyi eltérések sem hasznát, sem ráfizetést nem hoznak. De akinek a száz forint is pénz, valljuk be, annak számít ez is.

Igyekszünk meggyőzni tegnap az olvasót, hogy a vállalat akkor jár jól, ha a termék elégedett, ennél fogva közvetlen érdeke, hogy ne vezesse félre.

Szigorú a szabvány, azt is előírja, milyen sűrű legyen a szita azon a húsdarálóon, amelyiken apróra zúzzák vizsgálat előtt a paprikacsöveket. Azt hisszük, számos vitának lehetne elejét venni, ha minden átvevőhelyen nagy kapacitású darálókat használnának. Olyan nagyot, amelyik gyorsan, az egész munkát mindenestől megoldaná. Mert ha ezt a pépet keverék jól össze a táliban — tehát az egész minta anyagát — összekeveredne akkor az árnyékban szikkadt, a napos oldalon száradt, a gyöngébb minőségű a jobb. Valóban átlagot adna így a mérés. A benti laboratóriumban azt láttam, pici daráló csak néhányat törnek meg a mintából.

Ezt az „ötletet” már dr. Mihálik Dezső, az élelmiszerek minőségét vizsgáló intézet osztályvezetője hitelesíti. Azt a választ adja rá, hogy ők minden fellebbezést „evvel a módszerrel darálnak”.

Első javaslatunk tehát ez: a minta teljes egészében használtassék föl, és az átlagot jobban képviselő maszából vétsék ki három csészével a gyorsan mérő műszer számára.

Dr. Mihálik Dezső egyébként pártatlanul mondja, hogy nem tapasztalt termelők károsított rossz szándékot a paprikafeldolgozó vállalat munkájában. Az újságíró teg-

napi laikus föltevését most tehát szakember erősíti meg. Így mondja szóról szóra: lelkiismeretesnek ismeri a vállalatot.

Tőle is megkérdem, mi van mégis, ha valóban „elégétek” szárítás közben a mintát, hogy kevesebbet mutasson. Valóban feketébe hajló sötétbarna lesz szárítás után a paprika bőre. A válasz az, hogy túlfűtéssel, egy kis elfelejtéssel ártani lehetne. Ezért csöngtet a mérleg, ha lejárt az ideje.

— De a csöngőt is ember állítja be.

— Ha semmi érdeke nem fűződik téves beállításhoz, miért szabályozná be előre rosszul?

— Rázós téma marad még mindig: Csólyospáloson miért ér többet a szegedi paprika?

Kívülállóként csak örülnék, ha egyetlen tröszt két vállalata vetélkedne egymással, ki fizet többet. Van egy gyanúm: csak a mi körzetünkbelieknek — vagy azok egy részének — fizetnek többet. Gyanúmat az táplálja, hogy kezünkbe került a Szabad Föld egyik száma. Kollégánk cikkében ugyanazt az állapotot festi le helyszíni tapasztalatai alapján, amire a mi körzetünk termelői idehaza panaszkodnak.

Hatáskörünkön kívül áll, hogy a két vállalat egymást zaklató gondjába beleszóljunk. Szívtani sem akarjuk az ellentétet közzé tenni, de leírjuk, hogy támadt emiatt ellentét. Ha a szegedi vállalat a vegyszeres növényvédelem hozzájárulásaként fizet a termelőnek, és az a vállalat veszi meg a paprikát, amelyik nem adott ilyen pénzt, akkor ez a vállalat jár jól. Így megtakarított pénzének egy részét, ha magasabb árként adja a vendégnek, akkor is jól járhat.

(Egyoldalú tájékoztatás alapján alakult ki ez a véleményünk, nem kezeskedünk érte. Nem is vinne előbbre, ha belebonolyódnánk.)

Vakarhatja a fejét a sok paprikás ember: addig-addig nyomtuk a tollat, amíg végül tisztára mostuk a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatot. Előző javaslatunkat még megtoldanánk egyfel. Mihálik Dezsőtől hallottuk az évről-évre szárazanyag-tartalom fogalmát. Saját szabad fordításban ez úgy hangzik, hogy minden évben az adott körülmények szigorú mérlegelése és a figyelembe veendő méltányosság alapján külön kellene ármegegyeztetést szerezni a szabvány tételeit.

Ha egyik évben a 18 százalékos a legmegfelelőbb, másik évben, lehet, hogy a húsz, vagy éppen a tizenhat lenne jó az alapár megállapításánál. Természetesen ez nem a szegedi vállalaton múlik, felsőbb döntés kellene hozzá. Még szabadabb fordításban eljutunk evvel a fogalommal oda, ahová idén a pincegazdaság eljutott. Mert a csapadékos őszi szőlőnek is ártott. De kit sújtjon ez a veszteség? Csak a termelőt? Zsebébe nyúlt a pincegazdaság és azt mondta, viseljék közösen a rizikót.

Nyoma van ennek a módszernek a fűszerpaprika esetében is. Kívülállóként az tehát a javaslatunk, érdemes lenne ezeket a nyomokat jobban erősíteni.

Persze, mégsem vagyunk kívülálló. Pontos fűszernövényünkről van szó, ennek hazai piaca is érint bennünket, de egy részét külföldön tudjuk árulni. Ha a termelő azt érzi — bár idén csatlakozott az érzése —, hogy akkor is jól járhat, de jó — szemre jó — a termés, jövőre szívesebben kezdi újra a munkát. Több terem akkor, és több jut belőle exportra is.

Horváth Dezső

Áldozatos véradók

Ecset- és Seprűgyár, a Dél-alföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság, a Hungária Szálloda és Vendéglátóipari Vállalat, a Patyolat és a MÁV dolgozói voltak a legkiválóbbak. Az idén is mindig számíthatnak az egészségügyi dolgozók és az egészségügyi szakiskolák véradóira, és még soha ennyi vért nem adtak az orvostanhangosok, mint 1972-ben. De a többi diák, a főiskolák és a tudományegyetem hallgatói közül is többen jelentkeznek véradásra. Változatlanul számíthatnak az értelmiség egy másik rétegére, a Szegedi Tervező és a Csongrád megyei Tervező Vállalat dolgozóira. Az MTA szegedi biológiai központjának kollektívája még most formálódik, de máris szegedinek érzik magukat: az idén ők is tartottak nagy sikerű véradónapot.

Szeged és a szegedi járás és természetesen Csongrád megye évek óta a legtöbb önkéntes véradóval rendelkezik, s amikor a 15 ezer véradást megköszönjük, szólni kell arról, hogy 1973-ban legalább ennyi véradót várunk a véradóállomásra, hogy akinek szüksége van rá, mindenkinek jusson az életet adó vérből.

Sz. M.

A vállalati mechanizmus vizsgálata

Tegnap ülést tartott Szegeden a Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság. Az ülésen a vállalati belső mechanizmus helyzete és fejlődésének főbb vonásai című anyagot — melynek előadója Balog István, a József Attila Tudományegyetem gazdasági főigazgatója, a Szeged városi NEB tagja volt — vitatták meg.

A népi ellenőrök hat vállalatnál — KSZV, HÓDIKÖT, Állatforgalmi és Húsipari Vállalat, a konzervgyár, a gumi- és a kábelgyár — vizsgálták az üzem- és munkaszervezés kérdését, s e vizsgálat alapján állították össze a tanulmányos anyagot, melyet lapunkban később részletesebben ismertetünk majd.

Tározótó

Üzembe helyezték Fejér megye legújabb tározótavát, a fehérvárcsurgói víztározót. A 89 hektáros területen fekvő tározóban a zárszerkezetek kipróbálása miatt jelenleg egy méteres túlduzzasztás van: 3 millió köbméter vizet tárolnak benne. (MTI)

Milliárdos értékek megmentői

A Dél-magyarországi MÉH Nyersanyaghasznosító Vállalat tegnap, pénteken ünnepélyes keretek között jutalmazta meg a hulladékgyűjtésben kiemelkedő eredményt elérő munkatársait. A vállalat igazgatója tájékoztatójában elmondta, hogy ebben az esztendőben 130—140 millió forint értékű hulladékokat adtak át a népgazdaságnak, s ezzel jelentős devizakiadástól mentesítették iparunkat. Közismert, hogy hazánk nyersanyagban szegény ország, ezért is nagy jelentőségű, hogy a fém-, rongy- és papírhulladékok megmentésük és újra értékes anyaggá dolgozzuk fel. A vashulladék az acélgártásban az öntődék egyik fontos nyersanyaga, a Siemens-Martin eljárásnál 45—50 százalékból ócskavasat olvasztanak. A szegedi vállalat ebben az évben 25 ezer tonna vashulladékot adott át az öntődéknek.

Amennyi hasznos vasanyagot ebből a mennyiségből készítenek, abból 25 ezer családi ház betonvas szükségletét lehet fedezni. Papírból is jó volt a

hulladékgyűjtés. Különben egy tonna papírhulladék 3 köbméter fa cellulóz tartalmának felel meg, s a szegedi vállalat az idén 75 ezer tonna papírhulladékot küldött a feldolgozó gyáraknak.

A MÉH vállalat kiterjedt telepeket, üzlethálózzal rendelkezik Békés és Csongrád megyékben. Békéscsábon nemrég új telepet építettek 5 millió forintért, ahol korszerű gépeket is üzembe helyeztek, s a híres KNER-nyomdában is működik egy svéd gyártmányú papírbálózó gépsorok. A vállalat jövőre Szegeden is új központi telepet épít a Dorozsmai úton, amely körülbelül 18—20 millió forintba kerül, s ott is működik majd egy lemezáló és papírbálózó gépsor. A vállalati ünnepségen a Kiváló fémgyűjtő című miniszteri kitüntetés, emlékérmek és pénzjutalmak kaptak Alagi Mihály, Nejtkó István, Balogh György, Surrányi Imre, Gaál István, Takács Sándor, Szabó Gábor, Balogh Lajos, Takács György, Nagy Máttyás, Sinka Albert és Králik András.

Időjárás és repülés

A hideg európai időjárás általában jól tett a légköztelenedésnek, mert kitisztult a levegő és kevesebb köd, felhő akadályozza a forgalmat. Egyetlen kivétel Lengyelország, ahol sok gondot okoz a pára, ködös „sötétség”. Így már második napja a Ferihegyi repülőterem „vendégeskedik” a lengyel LOT Légitársaság IL-18-as és IL-62-es típusú utasszállító repülőgépe. A személyzet és a Varsóba készülő utasok már a második éjszakát töltötték Budapest szállodáiban.

Dénes János képei

Úgy tűnik a Szegedi Akadémiai Bizottság Klubja is vállalja Szegeden a képzőművészet, s rajta keresztül a látáskultúra terjesztésének nemes és szép feladatát. Az idén immár második alkalommal ad lehetőséget, hogy a klub falain szegedi képzőművészek bemutatassák alkotásaikat.

Dénes János grafikusművész kamarakiállítását dr. Pollák György nyitotta meg. A kiakasztott képek sokféle formában mutatják az alkotót. Megtalálható közöttük az olajfestmény ép úgy mint a ceruzatanulmány, a szénrajz vagy az akvarell. Dénes János témái is sokfélék. Portréin a modell

Amikor az éves mérleg elkészültéről beszélünk, először is köszönettel tartozunk azoknak, akik embertársaik segítségére siettek. Az idén 15 ezernél több vérvétel volt a szegedi véradóállomáson és a vidéki véradónapokon. Ez országosan is kiváló eredmény, s elmondhatjuk, hogy ezt az eredményt évek óta biztosítják a véradók. A falvak közül — a lakosság lélekszámának arányában — változatlanul az első véradásban Pusztamérges és továbbra is kiemelkedő Sándorfalva, Baks, Rúza, Algyő, Ásotthalom és Forráskút. Szinte felsorolni se lehet, hiszen néhány község kivételével mindenütt igen jól sikerültek az idei véradónapok. A fegyveres alakulatok közül a rendőrség, a honvédség tagjai azok akikre mindig számíthat a klinika. Az üzemek közül a ruhagyár, a textilművek, az újszegedi kendergyár, a paprikafeldolgozó, a Minőségipógyár, a kábelgyár, az

Tempó, gyerekek! Diákszeretem a színházban

Homogvi Karolyne felvétel

Melis Gábor és Krasznó Klári a darab egyik jelenetében

Amikor a *Diákszeretem* összecserélő Tom: Melis Gábor, az esetlen, csupasív jó kétharmada elteltén végre fölcattant a vastaps, akkorra jött hangulatba igazán a színpad és a közönség is. A köztársasági Kenyon professzort alakító Kovács Gyula fiatalokat megszégyenítő színteljesítése valósgal földobta az előadást, s ekkor derült ki, mi hiányzott jó két órán át. A produkció.

Ray Henderson zenés játék közönségszereplője, s mint ilyen, a műfaj örök igyekezetével az illúzió fölkelésén fáradozik. Kellemes zenét, táncos betétek lehetőségét, szellemes dialógusokat kínál, csak hogy a mi előadásunknak — *Csi-madia* Lászlót és a *Baráth* Ibolya vezetésével a felvonásvégeken megjelenő táncosokat leszámítva — ezek a feltételek nem túl szerencsések. A szereplők többségének elég szegényes a mozaikkészítési, az ének színműre pedig borítsunk inkább diszkrét fátyalt. Szerencsére akadnak mentő körülmények. A két *Újleány*, Károly és László, a csillagzat tudománvát hol a futballal, hol a szerelimmal

N.L.

Értesítjük igen tisztelt ügyfeleinket, hogy 1973. január 2-től

az Irodagéptechnika Vállalat Szegedi Üzemegysége átköltözik U szeged, Gyapjas Pá. utca 2. szám alá (Versenyuszoda mellett).

Kérjük új címünkön szíves megkeresésüket. Egyben minden kedves ügyfelünknek eredményekben gazdag, boldog új évet kívánunk.

Irodagéptechnika Vállalat szegedi üzemegysége xS 193 353